

Der gefesselte Prometheus

Prologos

- [1] [Κράτος]: Χθονὸς μὲν ἐς τηλοῦρὸν ἤκομεν πέδον,
[2] Σκύθην ἐς οἶμον, ἄβατον εἰς ἐρημίαν.
[3] Ἦφαιστε, σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολὰς
[4] ἅς σοι πατὴρ ἐφέϊτο, τόνδε πρὸς πέτραις
[5] ὑψηλοκρήμνους τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι
[6] ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρρήκτοις πέδαις.
[7] τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, παντέχνου πυρὸς σέλας,
[8] θνητοῖσι κλέψας ὤπασεν. τοιαῖσδέ τοι
[9] ἄμαρτίας σφεδεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην,
[10] ὥς ἂν διδαχθῇ τὴν Διὸς τυραννίδα
[11] στέργειν, φιλεῖνθρώπου δὲ παύεσθαι τρόπου.
[12] [Ἦφαιστος]: Κράτος βία τε, σφῶν μὲν ἐντολὴ Διὸς
[13] ἔχει τέλος, δὴ κούδεν ἐμποδὼν ἔστι.
[14] ἐγὼ δ' ἄτολμός εἰμι συγγενῇ θεὸν
[15] δῆσαι βία φάραγγι πρὸς δυσχειμέρῳ.
[16] πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδ' ἐμοὶ τόλμαν σχεθεῖν.
[17] ἐξωρύττειν γὰρ πατὴρ λόγους βαρύ.
[18] τῆς ὀρθοβούλου θεμιδὸς αἰπυμῆτα παῖ,
[19] ἄκοντά σ' ἄκων δυσλύτοις χαλκεύμασι
[20] προσπασσαλέωσω τῷδ' ἅπανθρώπῳ πάγῳ

- [21] ἔν' οὐτε φωνήν οὐτε του μορφὴν βροτῶν
- [22] ὄψει, σταθευτὸς δ' ἡλίου φοίβῃ φλογὶ
- [23] χροιάς ἀμείψεις ἄνθος. ἀσμένῳ δέ σοι
- [24] ἡ ποικιλείμων νύξ ἀποκρύψει φάος,
- [25] πάχνην θ' ἑῷαν ἡλίου σκεδᾷ πάλιν.
- [26] αἰὲ δὲ τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ
- [27] τρύσει σ'· ὁ λωφήσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω.
- [28] τοιαῦτ' ἐπηύρω τοῦ φιλανθρώπου τρόπου.
- [29] θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσων χόλον
- [30] βροτοῖσι τιμὰς ὧπασας πέρα δίκης.
- [31] ἀνθ' ὧν ἄτερπῇ τήνδε φρουρήσεις πέτραν
- [32] ὀρθοστάδην, αὔπνος, οὐ κάμπτων γόνυ.
- [33] πολλοὺς δ' ὄδυρμους καὶ γόους ἀνωφελεῖς
- [34] φθέγγῃ. Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες.
- [35] ἅπας δὲ τραχὺς ὅστις ἂν νέον κρατῇ.
- [36] [Κράτος]: εἶεν, τί μέλεις καὶ κατοικτίζη μάτην;
- [37] τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεόν,
- [38] ὅστις τὸ σὸν θνητοῖσι προὔδωκεν γέρας;
- [39] [Ἡφαιστος]: τὸ συγγενές τοι δεινὸν ἢ θ' ὀμιλία.
- [40] [Κράτος]: σύμφημ'· ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων
- [41] οἷόν τε πῶς; οὐ τοῦτο δειμαίνεις πλέον;
- [42] [Ἡφαιστος]: αἰεὶ γε δὴ νηλὴς σὺ καὶ θράσους πλέως.
- [43] [Κράτος]: ἄκος γὰρ οὐδὲν τόνδε θρηνεῖσθαι. σὺ δὲ

- [44] τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην.
- [45] Ἦφαιστος: ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία.
- [46] Κράτος: τί νιν στυγεῖς; πόνων γὰρ ὡς ἀπλῶ λόγῳ
- [47] τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη.
- [48] Ἦφαιστος: ἔμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὠφελεν λαχεῖν.
- [49] Κράτος: ἅπαντ' ἐπαχθῇ πλήν θεοῖσι κοίρανεῖν.
- [50] ἐλεύθερος γὰρ οὐ τις ἐστὶ πλήν Διός.
- [51] Ἦφαιστος: ἔγνωκα τοῖςδε κοῦδὲν ἀντειπεῖν ἔχω.
- [52] Κράτος: οὐκ οὐν ἐπεῖξῃ τῷδε δεσμὰ περιβαλεῖν,
- [53] ὥς μή σ' ἐλινύοντα προσδερχθῇ πατήρ;
- [54] Ἦφαιστος: καὶ δὴ πρόχειρα ψάλια δέρεσθαι πάρα.
- [55] Κράτος: βαλὼν νιν ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει
- [56] ῥαιστέρι θεῖνε, πασσάλευε πρὸς πέτραις.
- [57] Ἦφαιστος: περάσσεται δὴ κοῦματᾶ τοῦργον τόδε.
- [58] Κράτος: ἄρασσέ μᾶλλον, σφίγγε, μηδαμῇ χάλα.
- [59] δεινὸς γὰρ εὐρεῖν κάξ ἀμηχάνων πόρον.
- [60] Ἦφαιστος: ἄραρεν ἥδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως.
- [61] Κράτος: καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς, ἵνα
- [62] μάθῃ σοφιστὴς ὦν Διὸς νωθέστερος.
- [63] Ἦφαιστος: πλήν τοῦδ' ἂν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι.
- [64] Κράτος: ἀδμαντίνου νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον
- [65] στέρνων διαμπαξ πασσάλευ' ἔρρωμένως.
- [66] Ἦφαιστος: αἰαῖ, Προμηθεῦ, σὼν ὑπερστένω πόνων.

- [67] [Κράτος]: σὺ δ' αὖ̣ | κατο|κνεῖς τῶν | Διός | τ' ἐχθρῶν | ὑπερ
- [68] | στένεις; | ὅπως | μὴ | σαι|τὸν οἰ|κτιεῖς | ποτε.
- [69] [Ἥφαιστος]: ὀρᾶς | θέα|μα | δυ|σθέα|τον ὄμ|μασιν.
- [70] [Κράτος]: ὀρῶ̣ | κυροῦν|τα τόν|δε τῶν | ἐπα|ξίων.
- [71] | ἀλλ' ἄμ|φι | πλευ|ραῖς | μα|σχαλι|στήρας | βάλε.
- [72] [Ἥφαιστος]: δρᾶν ταῦτ' | ἀνάγ|κη, | μη|δὲν ἐγ|κέλευ' | ἄγαν.
- [73] [Κράτος]: ἦ μὴν | κελεύ|σω κᾶ|πιθω|ύξω | γε πρὸς.
- [74] | χώρει | κάτω, | σκέλη | δὲ κίρ|κωσον | βίᾱ.
- [75] [Ἥφαιστος]: καὶ δὴ | πέπρα|κται τοῦρ|γον οὐ | μακρῶ̣ | πόνῳ.
- [76] [Κράτος]: ἐρρω|μένως | νῦν | θεῖ|νε δια|τόρους | πέδας·
- [77] | ὥς | οὐ|πιτιμητῆς | γε τῶν | ἔργων | βαρὺς.
- [78] [Ἥφαιστος]: ὅμοι|α | μορ|φῇ | γλῶσ|σά σου | γηρῷ|εται.
- [79] [Κράτος]: σὺ | μαλ|θακίζου, | τὴν | δ' ἐμὴν | αὐθα|δίαν
- [80] | ὀργῆς | τε | τρα|χύτη|τα | μῆ||
- [81] [Ἥφαιστος]: στεῖχω|μεν, ὥς | κώλοι|σιν | ἀμ|φίβληστρ' | ἔχει.
- [82] [Κράτος]: ἐνταῦ|θα νῦν | ὕβρι|ζε καὶ | θεῶν | γέρα
- [83] | συλῶν | ἐφ|ημέροι|σι προ|στίθει. | τί σοι
- [84] | οἴοί | τε | θνη|τοὶ τῶνδ' | ἀπαντ|λήσαι | πόνων;
- [85] | ψευδω|νύμῳς | σε | δαί|μονες | Προμη|θέα
- [86] | καλοῦ|σιν· | αὐ|τὸν γάρ | σε | δεῖ | προμη|θέως,
- [87] | ὅτῳ | τρόπῳ | τῇσδ' ἐκ|κυλι|σθήσῃ | τέχνης.
- [88] [Προμηθεύς]: ὦ̣ | δῖ|ος αἰ|θήρ | καὶ | ταχύ|πτεροι | πνοαί,
- [89] | ποταμῶν | τε | πη|γαί, | πον|τίων | τε | κυ|μάτων

- [90] ἀνή|ριθμον γέλα|σμα, παμ|μήτορ τε γῆ|,
- [91] καὶ τὸν |πανό|πτῃν κύ|κλον ῥ|λίου καλῶ|.
- [92] ἴδε|σθέ μ' οἷ|α πρὸς |θεῶν |πάσχω |θεός|.
- [93] δέρχθηθ' |οἷαις |αἰκεῖ|αισιν|
- [94] διακναι|όμενος |τὸν μυ|ριετῇ|
- [95] χρόνον |ἀ|θλεύσω|.
- [96] τοιόνδ' |ὁ νέος |ταγὸς |μακάρων|
- [97] ἐξηϋρ' |ἐπ' ἐμοὶ |δεσμὸν |ἀ|εικῇ|.
- [98] φεῦ φεῦ, |τὸ παρὸν |τό τ' ἐπερ|χόμενον|
- [99] πῆμα |στενάχω, |πῇ ποτε |μόχθων|
- [100] χρῆ |τέρ|ματα τῶνδ' |ἐπιτεῖ|λαι|.
- [101] καίτοι |τί φη|μι; πάν|τα πρου|ξεπί|σταμαι|
- [102] σκεθρῶς |τὰ μέλ|λοντ', οὐ|δέ μοι |ποταί|νιον|
- [103] πῆμ' οὐ|δὲν ῥ|ξει. τὴν |πεπρω|μένην |δὲ χρῆ|
- [104] αἶσαν |φέρειν |ὥς ῥᾶ|στα, γι|γνώσκονθ' |ὅτι|
- [105] τὸ τῆς |ἀνάγ|κης ἔστ' |ἀδή|ριτον |σθένης|.
- [106] ἀλλ' οὐ|τε σι|γᾶν οὐ|τε μὴ |σιγᾶν |τύχας|
- [107] οἶόν |τέ μοι |τάσδ' ἐ|στί. θνη|τοῖς γὰρ |γέρα|
- [108] πορὼν |ἀνάγ|καις ταῖσδ' |ἐνέ|ζευγμαι |τάλας|.
- [109] ναρθη|κοπή|ρωτον |δὲ θη|ρώμαι |πυρὸς|
- [110] πηγὴν |κλοπαί|αν, ἥ |διδά|σκαλος |τέχνης|
- [111] πάσης |βροτοῖς |πέφη|νε καὶ |μέγας |πόρος|.
- [112] τοιῶν|δε ποι|νὰς ἀμ|πλακη|μάτων |τίνω|

[113] ὑπαι|θρίοις|δεσμοῖς|πεπασ|σαλευ|μένος.

Parodos

[114] [Προμηθεύς]: ᾗ ᾗ|ῥα ῥα.

[115] τίς|ἀχῶ, τίς|ὁδμὰ|προσέπτα|μ' ἀφεγγής,

[116] θεόσου|τος, ἦ|βρότειος, ἦ|κεκραμένη;

[117] ἵκετο|τερμόνιον|τις ἐπὶ|πάγον|

[118] πόνων|ἐμῶν|θεω|ρός, ἦ|τί δὴ|θέλων;

[119] ὀρᾷ|τε δε|σμώτην|με δύ|σποτμον|θεόν|

[120] τὸν Διὸς|ἐχθρόν, τὸν|πᾶ|σι θεοῖς|

[121] δι' ἀπεχ|θείας|ἐλθόνθ'|ὀπόσοι|

[122] τὴν Διὸς|αὐλὴν|εἰσοιχ|νεῦσιν,

[123] διὰ τὴν|λίαν|φιλότη|τα βροτῶν.

[124] φεῦ φεῦ, τί ποτ' αὖ|κινάθισμα|κλύω|πέλας οἰωνῶν;

[125] αἰθὴρ δ' ἐλαφραῖς|πτερύγων|ρίπαῖς|ὑποσυρίζει.

[126] πᾶν μοι|φοβερὸν|τὸ προσέρ|πον.

Strophe 1

[127] [Χορός]: μηδὲν|φοβηθῆς·|φιλία|γὰρ ἄδε|τάξις|

[128] πτερύγων|θοαῖς|ἀμίλλαις|

[129] προσέβα|τόνδε|πάγον,|πατρώας|

[130] μόγισ|παρειποῦσα|φρένας.

[131] κραιπνοφόροι|δέ μ' ἔπεμψαν|αὔραι·|

[132] κτύπου|γὰρ ἀχῶ|χάλυβος|διῆξεν|ἄντρων|

- [133] μυχόν, ἐκ δ' ἔπληξέ μου τὰν θεμερῶπιν αἰδῶ·
- [134] σύθην δ' ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῶ.
- [135] [Προμηθεύς]: αἰαῖ αἰαῖ,
- [136] τῆς πολυτέκνου Τηθύος ἔκγονα,
- [137] τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἰλισσομένου
- [138] χθόν' ἀκοιμήτῳ ρέυματι παῖδες πατρὸς, Ὠκεανοῦ,
- [139] δέρχθητ', ἐσίδεσθ' οἷῳ δεσμῶ, προσπορπατὸς
- [140] τῆσδε φάραγγος σκοπέλοις ἐν ἄκροις
- [141] φρουρὰν ἄζηλον ὀχίῳ.

Antistrophe 1

- [142] [Χορός]: λεύσσω, Προμηθεῦ φοβερά δ' ἐμοῖσιν ὄσσοις
- [143] ὀμίχλα προσῆξε πλήρης
- [144] δακρύων σὸν δέμας εἰσιδούσα
- [145] πέτραις προσαναινόμενον
- [146] ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοις λύμαις.
- [147] νέοι γὰρ οἰακονόμοι κρατοῦσ', Ὀλύμπου.
- [148] νεοχμοῖς δὲ δὴ νόμοις Ζεὺς ἀθέτως κρατύνει.
- [149] τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν αἰστοῖ.
- [150] [Προμηθεύς]: εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν νέρθεν θ' Ἄιδου
- [151] τοῦ νεκροδέγμονος εἰς ἀπέρατον
- [152] Τάρταρον ἤκεν,
- [153] δεσμοῖς ἀλύτοις ἀγρίως πελάσας,

[154] ὥς μήτε θεὸς μήτε τις ἄλλος
 [155] τοῖσδ' ἐπεγίθει.
 [156] νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλας
 [157] ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα.

Strophe 2

[158] [Χορός]: τίς ὦδε τλησικάρδιος
 [159] θεῶν, ὅτω τάδ' ἐπιχαρῆ;
 [160] τίς οὐ ξυνασχαλᾷ κακοῖς
 [161] τεοῖσι, δίχα γε Διός; ὁ δ' ἐπικότῳς ἀεὶ
 [162] θέμενος ἄγναμπτον νόον
 [163] δάμνεται Οὐρανίαν γένναν, οὐδὲ λήξει,
 [164] πρὶν ἂν ἡ κορέση κέαρ ἡ παλάμη τινὶ
 [165] τὰν δυσάλωτον ἔλῃ τις ἀρχάν.
 [166] [Προμηθεύς]: ἦ μὴν ἔτ' ἐμοῦ, καίπερ κρατεραῖς ἐν γυιοπέδαις
 [167] αἰκίζομένου, χρεῖαν ἔξει μακάρων πρύτανις,
 [168] δεῖξαι τὸ νέον βούλευμ' ὕφ' ὅτου
 [169] σκῆπτρον τιμάς τ' ἀποσυλᾷται.
 [170] καί μ' οὔτι μελιγλώσσοις πειθοῦς ἐπαιδαῖσιν
 [171] θέλξει, στερεάς τ' οὔποτ' ἀπειλὰς
 [172] πτήξας τόδ' ἐγὼ καταμηνύσω,
 [173] πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων δεσμῶν χαλάσῃ
 [174] ποινὰς τε τίνειν τῇσδ' αἰκείας ἐθελήσῃ.

Antistrophe 2

- [175] [Χορός]: σὺ μὲν θρασύς τε καὶ πικραῖς
- [176] δύαι|σιν οὐδὲν ἐπιχαλᾷς,
- [177] ἄγαν δ' ἔλευθεροστομεῖς.
- [178] ἐμὰς δὲ φρένας ἐρέθισε διάτορος φόβος.
- [179] δέδια δ' ἀμφὶ σαῖς τύχαις,
- [180] πᾶ ποτε τῶνδε πόνων χρή σε τέρμα κέλσαντ'
- [181] ἐσιδεῖν· ἀκίχητα γὰρ ἦθεα καὶ κέαρ
- [182] ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖς.
- [183] [Προμηθεύς]: οἶδ' ὅτι τραχὺς καὶ παρ' ἑαυτῷ τὸ δίκαιον ἔχων
- [184] ἔμπας οἶω, μαλακογνώμων
- [185] ἔσται ποθ', ὅταν ταύτη ραῖσθῃ.
- [186] τὴν δ' ἀτέραμνον στορέσας ὀργὴν
- [187] εἰς ἄρθμον ἐμοὶ καὶ φιλότητα
- [188] σπεύδων σπεύδον τί ποθ' ἥξει.
- [189] [Χορός]: πάντ' ἐκ κάλυψον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον,
- [190] ποίω λαβὼν σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι,
- [191] οὕτως ἀτίμως καὶ πικρῶς αἰκίζεται.
- [192] δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτει λόγῳ.
- [193] [Προμηθεύς]: ἀλγεῖν ἂν μὲν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε,
- [194] ἄλγος δὲ σιγᾶν πανταχῇ δὲ δύσποτμα.
- [195] ἐπεὶ τάχιστ' ἥρξαντο δαίμονες χόλου
- [196] στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνετο,

- [197] οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἔδρας Κρόνον,
- [198] ὥς Ζεὺς ἀνάσσοι δῆθεν, οἱ δὲ τοῦτο παλιν
- [199] σπεύδοντες, ὥς Ζεὺς μήποτ' ἄρ' ἔξειεν θεῶν,
- [200] ἔνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῶστα βουλεύων πιθεῖν
- [201] Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα,
- [202] οὐκ ἠδυνήθην. αἰμύλας δὲ μηχανὰς
- [203] ἀτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν
- [204] ὦντ' ἄμοχθελι πρὸς βίαν τε δεσπόσειν.
- [205] ἐμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ ἅπαξ μόνον Θέμις,
- [206] καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία,
- [207] τὸ μέλλον ἧ κραίνουτο προυτεθεσπίκει,
- [208] ὥς οὐ κατ' ἰσχὺν οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερόν
- [209] χρεῖη, δόλω δὲ τοὺς ὑπερσχόντας κρατεῖν.
- [210] τοιαῦτ' ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου
- [211] οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν.
- [212] κράτιστα δὲ μοι τῶν παρεστώτων τότε
- [213] ἐφαίνετ' εἶναι προσλαβόντα μητέρα
- [214] ἐκόνθ' ἐκόντι Ζηνὶ συμπαραστατεῖν.
- [215] ἑμαῖς δὲ βουλαῖς Ταρτάρου μελαμβαθῆς
- [216] κευθμῶν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον
- [217] αὐτοῖσι συμμάχοισι. τοιᾶδ' ἐξ ἐμοῦ
- [218] ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὠφελημένος
- [219] κακαῖσι ποιναῖς ταῖς δὲ μ' ἐξημείψατο.

- [220] ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι
- [221] νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι.
- [222] ὁ δ' οὖν ἔρωτ' αἰτίαν καθ' ἣντινα
- [223] αἰκίζεται με, τοῦτο δὴ σαφηνῶ.
- [224] ὅπως τάχιστα τὸν πατρῷον ἐς θρόνον
- [225] κατέζετ', εὐθὺς δαίμοσιν νέμει γέρα
- [226] ἄλλοισιν ἄλλα καὶ διεστοιχίζετο
- [227] ἀρχήν· βροτῶν δὲ τῶν τάλαιπύρων λόγον
- [228] οὐκ ἔσχεν οὐδέν', ἀλλ' αἰστώσας γένος
- [229] τὸ πᾶν ἔχρηζεν ἄλλο φιτύσαι νέον.
- [230] καὶ τοῖσιν οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ.
- [231] ἐγὼ δ' ἐτόλμης· ἐξελευσάμην βροτούς
- [232] τὸ μὴ διαρραισθέντας εἰς Ἰλίου μολεῖν.
- [233] τῷ τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι,
- [234] πάσχειν μὲν ἀλγειναῖσιν, οἰκτραῖσιν δ' ἰδεῖν·
- [235] θνητούς δ' ἐν οἴκῳ προθέμενος, τούτου τυχεῖν
- [236] οὐκ ἠξιώθην αὐτός, ἀλλὰ νηλεῶς
- [237] ὧδ' ἐρρύμυσμαι, Ζηνὶ δυσκλεῆς θέα.
- [238] [Χορός]: σιδηρόφρων τε καὶ πέτρας εἰργασμένος
- [239] ὅστις, Προμηθεῦ, σοῖσιν οὐ συνασχαλᾷ
- [240] μόχθοις· ἐγὼ γὰρ οὕτ' ἄν εἰσιδεῖν τάδε
- [241] ἔχρηζον εἰσιδοῦσά τ' ἡλγύνθην κέαρ.
- [242] [Προμηθεύς]: καὶ μὴν φίλοις γ' ἐλεηνὸς εἰσορᾷ ἐγώ.

[243] [Χορός]: μή πού | τι πρού|βης τῶν|δε καὶ | περαι|τέρω;

[244] [Προμηθεύς]: θνητούς | γ' ἔπαυ|σα μὴ | προδέρ|κεσθαι | μόρον.

[245] [Χορός]: τὸ ποῖ|ον εὐ|ρῶν τῆς|δε φάρ|μακον | νόσου;

[246] [Προμηθεύς]: τυφλὰς | ἐν αὐ|τοῖς ἐλ|πίδας | κατῶ|κισα.

[247] [Χορός]: μέγ' ὠ|φέλη|μα τοῦτ' | ἐδω|ρήσω | βροτοῖς.

[248] [Προμηθεύς]: πρὸς τοῖς|δε μέν|τοι πῦρ | ἐγώ | σφιν ὦ|πασα.

[249] [Χορός]: καὶ νῦν | φλογω|πὸν πῦρ | ἔχουσ' | ἐφή|μεροι;

[250] [Προμηθεύς]: ἄφ' οὗ | γε πολ|λὰς ἐκ|μαθή|σονται | τέχνας.

[251] [Χορός]: τοιοῖς|δε δὴ | σε Ζεὺς | ἐπ' αἰ|τιά|μασιν—

[252] [Προμηθεύς]: αἰκί|ζεταί | τε κού|δαμῇ | χαλᾷ | κακῶν.

[253] [Χορός]: οὐδ' ἔ|στιν ἄ|θλου τέρ|μα σοι | προκεί|μενον;

[254] [Προμηθεύς]: οὐκ ἄλ|λο γ' οὐ|δέν, πλὴν | ὅταν | κείνω | δοκῇ.

[255] [Χορός]: δόξει | δὲ πῶς; | τίς ἐλ|πίς; οὐχ | ὀρᾷς | ὅτι

[256] ἥμαρ|τες; ὥς | δ' ἥμαρ|τες οὔτ' | ἐμοὶ | λέγειν

[257] καθ' ἡ|δονὴν | σοί τ' ἄλ|γος. ἀλ|λὰ ταῦ|τα μὲν

[258] μεθῶ|μεν, ἄ|θλου δ' ἔ|κλυσιν | ζητεῖ | τινά.

[259] [Προμηθεύς]: ἐλα|φρὸν ὅ|στις πη|μάτων | ἔξω | πόδα

[260] ἔχει | παραι|νεῖν νοῦ|θετεῖν | τε τὸν | κακῶς

[261] πράσσουντ'. | ἐγὼ | δὲ ταῦθ' | ἅπαντ' | ἥπι|στάμην.

[262] ἐκῶν | ἐκῶν | ἥμαρ|τον, οὐκ | ἀρνή|σομαι.

[263] θνητοῖς | ἀρή|γων αὐ|τὸς ἡ|ρόμην | πόνους.

[264] οὐ μὴν | τι ποι|ναῖς γ' ὠ|όμην | τοίαι|σί με

[265] κατισχ|νανεῖ|σθαι πρὸς | πέτραις | πεδαρ|σίοις.

- [266] τυχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγέι-tonos πάγου.
- [267] καί μοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ' ἄχη,
- [268] πέδοι δὲ βᾶσαι τὰς προσερούσας τύχας
- [269] ἀκούσασθ', ὥς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν.
- [270] πίθεσθέ μοι πίθεσθε, συμπονήσατε
- [271] τῷ νῦν μογοῦντι ταῦτά τοι πλανωμένα
- [272] πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονή προσιζάνει.
- [273] [Χορός]: οὐκ ἀκούσαις ἐπεθύωξας τοῦτο, Προμηθεῦ.
- [274] καὶ νῦν ἐλαφρῶ ποδὶ κραιπνόσυτον
- [275] θᾶκον προλιποῦσ',
- [276] αἰθέρα θ' ἄγνὸν πόρον οἴωνων,
- [277] ὄκριοέσση χθονὶ τῇδε πελῶ,
- [278] τοὺς σοὺς δὲ πόνους χρήζω διὰ παντὸς ἀκοῦσαι.
- [279] [Ὠκεανός]: ἦκω δολιχῆς τέρμα κελεύθου
- [280] διαμειψάμενος πρὸς σέ, Προμηθεῦ,
- [281] τὸν πτερυγικῇ τόνδ' οἴωνόν
- [282] γνώμη στομίῳ ἄτερ εὐθύνων.
- [283] ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, συναλγῶ.
- [284] τὸ τε γάρ με, δοκῶ, συγγενὲς οὕτως ἐσαναγκάζει,
- [285] χωρίς τε γένους οὐκ ἔστιν ὅτῳ
- [286] μείζονα μοῖραν νείμαιμ' ἢ σοί.
- [287] γνώση δὲ τὰδ' ὥς ἔτυμ', οὐδὲ μάτην
- [288] χαριτογλωσσεῖν ἔνι μοι· φέρε γὰρ

- [289] σήμαιν' ὅ τι χρή σοι συμπράσσειν.
- [290] οὐ γάρ ποτ' ἐρεῖς ὥς Ὀκεανοῦ
- [291] φίλος ἐστὶ βεβαιότερός σοι.
- [292] [Προμηθεύς]: ἔα· τί χρήμα; καὶ σὺ δὴ πόνων ἐμῶν
- [293] ἤκεις ἐπόπτης; πῶς ἐτόλμησας, λιπῶν
- [294] ἐπὶ νυμόν τε ρεῦμα καὶ πετρηρεφῇ
- [295] αὐτόκτιτ' ἄντρα, τὴν σιδηρομήτορα
- [296] ἐλθεῖν ἐς αἶαν; ἧ θεωρήσων τύχας
- [297] ἐμὰς ἀφῖξαι καὶ συνασχαλῶν κακοῖς;
- [298] δέρκου θέαμα, τόνδε τὸν Διὸς φίλον,
- [299] τὸν συγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα,
- [300] οἷσιν ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι.
- [301] [Ὀκεανός]: ὁρῶ, Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι
- [302] θέλω τὰ λῶστα, καί περ ὄν τι ποικίλῃ.
- [303] γίγνωσκε σαυτὸν καὶ μεθάρμοσαι τρόπους
- [304] νέους· νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς.
- [305] εἰ δ' ὧς δετραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους
- [306] ῥίψεις, τάχ' ἄν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω
- [307] θακῶν κλύοι Ζεὺς, ὥστε σοι τὸν νῦν ὄχλον
- [308] παρόντα μόχθων παιδὶν εἶναι δοκεῖν.
- [309] ἀλλ', ὧ ταλαίπωρ', ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες,
- [310] ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς.
- [311] ἀρχαῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε·

- [312] τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὕψι γόρου
- [313] γλώσσης, Προμηθεῦ, τὰ πείριρα γίγνεται.
- [314] σὺ δ' οὐδέπω ταπεινὸς οὐδ' εἴκεις κακοῖς,
- [315] πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις.
- [316] οὐκ οὖν ἔμοιγε χρώμενος διδασκάλῳ
- [317] πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς, ὀρῶν ὅτι
- [318] τραχὺς μόναρχος οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ.
- [319] καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἶμι καὶ πειράσομαι
- [320] ἔαν δύνωμαι τῶνδ' ἐκλῦσαι πόνων.
- [321] σὺ δ' ἡσύχαζε μηδ' ἄγαν λαβροστόμει.
- [322] ἦ οὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς ὦν περισσόφρων ὅτι
- [323] γλώσση ματαίᾳ ζημία προστρίβεται;
- [324] [Προμηθεύς]: ζηλῶ σ' ὁθοῦνεκ' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς
- [325] τούτων μετασχεῖν καὶ τετολμηκῶς ἐμοί.
- [326] καὶ νῦν ἔασον μηδέ σοι μελησάτω.
- [327] πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν· οὐ γὰρ εὐπιθής.
- [328] ἀπάττανε δ' αὐτὸς μή τι πημανθῆς ὀδῶ.
- [329] [Ὠκεανός]: πολλῶ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς
- [330] ἦ σαυτόν· ἔργω κοῦ λόγῳ τεκμαίρομαι.
- [331] ὀρμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀντισπάσης.
- [332] αὐχῶ γὰρ αὐχῶ τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ
- [333] δώσειν Δί', ὥστε τῶνδ' ἐκλῦσαι πόνων.
- [334] [Προμηθεύς]: τὰ μὲν σ' ἐπαινῶ κοῦδαμῇ λήξω ποτέ·

- [335] προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις. ἀτὰρ
- [336] μηδὲν πόνει. μάτην γὰρ οὐδὲν ὠφελῶν
- [337] ἐμοὶ πονήσεις, εἴ τι καὶ πονεῖν θέλεις.
- [338] ἀλλ' ἢ σύχαζε σαυτὸν ἐκποδῶν ἔχων.
- [339] ἐγὼ γὰρ οὐκ, εἰ δυστυχῶ, τοῦδ' εἵνεκα
- [340] θέλωμ' ἂν ὥς πλείστοι σιπημονὰς τυχεῖν.
- [341] οὐ δῆτ' ἐπεὶ με καὶ κασιγνήτου τύχαι
- [342] τείρουσ' Ἄτλαντος, ὃς πρὸς ἐσπέρους τόπους
- [343] ἔστηκε κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς
- [344] ὦμοις ἐρείδων, ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον.
- [345] τὸν γηγενῆ τε Κιλικίων οἰκήμενον
- [346] ἄντρων ἰδὼν ὥκτιρα, δάιον τέρας
- [347] ἑκατογκάρανον πρὸς βίαν χειρούμενον
- [348] Τυφῶνα θοῦρον· πᾶσιν ἀντέστη θεοῖς,
- [349] σμερδναῖσι γαμφηλαῖσι συρίζων φόβον.
- [350] ἐξ ὁμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας,
- [351] ὥς τὴν Διὸς τυραννίδ' ἐκπέρσων βίαν·
- [352] ἀλλ' ἦλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος,
- [353] καταβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα,
- [354] ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηλόρων
- [355] κομποσμάτων. φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεῖς
- [356] ἐφεισαλώθη κάξεβροντήθῃ σθένης.
- [357] καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ παράορον δέμας

- [358] κείται στενωποῦ πλησίον θαλασσίου
- [359] ἰπούμενος ῥίζαισιν Αἰτναίαις ὑπο·
- [360] κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἤμενος μυδροκτυπεῖ
- [361] Ἦφαιστος· ἔνθεν ἐκραγῇσονται ποτε
- [362] ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις
- [363] τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευροῦς γύας·
- [364] τοιόνδε Τυφῶς ἐξαναζέσει χόλον
- [365] θερμοῖς ἀπλάτου βέλεσι πυρπνόου ζάλης,
- [366] καίπερ κεραυνῶ Ζηνὸς ἠνθρακωμένος·
- [367] σὺ δ' οὐκ ἄπειρος, οὐδ' ἐμοῦ διδασκάλου
- [368] χρήξεις· σεαυτὸν σῶζ' ὅπως ἐπίστασαι·
- [369] ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην,
- [370] ἔστ' ἂν Διὸς φρόνημα λωφῇσῃ χόλου.
- [371] [Ὠκεανός]: οὐκουν, Προμηθεῦ, τοῦτο γιγνώσκεις, ὅτι
- [372] ὀργῆς νοσοῦσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι;
- [373] [Προμηθεύς]: ἔάν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσῃ κέαρ
- [374] καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχναίνῃ βίᾳ.
- [375] [Ὠκεανός]: ἐν τῷ προθυμεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν τίνα
- [376] ὀρᾶς ἐνοῦσαν ζημίαν; δίδασκέ με.
- [377] [Προμηθεύς]: μόχθον περισδόν κουφόνουν τ' εὐηθίαν.
- [378] [Ὠκεανός]: ἔα με τῇδε τῇ νόσῳ νοσεῖν, ἐπεὶ
- [379] κέρδιστον εὔφρονοῦντα μὴ φρονεῖν δοκεῖν.
- [380] [Προμηθεύς]: ἐμὸν δοκήσει τάμπλάκημ' εἶναι τόδε.

[381] [Ωκεανός]: σαφῶς | μ' ἐς οἶκον | σὸς λόγος | στέλλει | πάλιν.

[382] [Προμηθεύς]: μὴ γάρ | σε θρῆνός | οὐμὸς εἰς | ἔχθραν | βάλη.

[383] [Ωκεανός]: ἦ τῷ | νέον | θακοῦν | τι παγκρατεῖς | ἔδρας;

[384] [Προμηθεύς]: τούτου | φυλάσσοι | μή ποτ' ἀχθεσθῇ | κέαρ.

[385] [Ωκεανός]: ἡ σή, | Προμηθεῦ, | συμφορὰ | διδάσκαλος.

[386] [Προμηθεύς]: στέλλου, | κομίζου, | σῶζε τὸν | παρόντα | νοῦν.

[387] [Ωκεανός]: ὀρμῶ | μένω | μοι τόνδ' | ἐθώυξας | λόγον.

[388] | λευρὸν | γὰρ οἶμον | αἰθέρος | ψαίρει | πτεροῖς |

[389] | τετρασκελῆς | οἶωνός· | ἄσμενος | δέ τ' ἄν |

[390] | σταθμοῖς | ἐν οἰκείῳ | σι κάμψειεν | γόνυ.

Stasimon

Strophe 1

[391] [Χορός]: στένω σε τᾶς οὐλομένας τύχας, Προμηθεῦ·

[392] | δακρυσίστακτα | δ' ἀπ' ὅσων |

[393] | ῥαδινὰν | λειβομένα | ῥέος παρειὰν |

[394] | νοτίοις | ἔτεγξα | παγαῖς· |

[395] | ἀμέγαρτα | γὰρ τάδε | Ζεὺς |

[396] | ἰδίοις νόμοις | κρατύνων |

[397] | ὑπερήφανον | θεοῖς τοῖς |

[398] | πάρος ἐνδείκνυσιν | αἰχμάν· |

Antistrophe 1

[399] [Χορός]: πρόπασα δ' ἤδη στονόεν λέλακε χώρα,
[400] μεγαλοσχήμενα ἀρχαι||οπρεπῇ
[401] στένουσι τὰν σὰν
[402] ξυνομαιμόνων τε τιμάν,
[403] ὅπόσοι τ' ἔποικον ἀγνᾶς
[404] Ἀσίας ἕδος νέμονται,
[405] μεγαλοστόνοισι σοῖς πῆ||μασι
[406] συγκάμνουσι θνατοί.

Strophe 2

[407] [Χορός]: Κολχίδος τε γᾶς ἔνοικοι
[408] παρθένοι, μάχας ἄτρεστοι,
[409] καὶ Σκύθης ὄμιλος, οἳ γᾶς
[410] ἔσχατον τόπον ἀμφὶ Μα||ῖωτιν
[411] ἔχουσι λίμναν,

Antistrophe 2

[412] [Χορός]: Ἀραβίας τ' ἄρειον ἄνθος,
[413] ὑψίκρημον οἳ πόλισμα
[414] Καυκάσου πέλας νέμονται,
[415] δάιος στρατός, ὀξυπρῶ||ροισι
[416] βρέμων ἐν αἰχμαῖς.

Strophe 3

[417] [Χορός]: μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλον ἐν πόνοις
[418] δαμέντ' ἀδαμαντοδέτοις Τιτᾶνα λύμμαις
[419] ἐσειδόμεν, θεόν,
[420] Ἄτλαντος ὑπέροχον σθένης κραταίον,
[421] ὃς γὰν οὐράνιον τε πόλον
[422] νώτοις ὑποστεγάζει.

Antistrophe 3

[423] [Χορός]: Προμηθεῦ, σὰς δὲ γὰρ στένει τύχας
[424] βοᾷ δὲ πόντιος κλύδων
[425] ξυμπίτνων, στένει βυθός,
[426] κελαινὸς Ἄιδος ὑποβρέμει μυχὸς γᾶς,
[427] παγαί θ' ἀγνορύτων ποταμῶν
[428] στένουσιν ἄλγος οἰκτρὸν.
[429] [Προμηθεύς]: μή τοι χλιδῇ δοκεῖτε μηδ' αὐθαδίᾳ
[430] σιγᾶν με· συννοίᾳ δὲ δάπτομαι κέαρ,
[431] ὀρῶν ἐμαυτὸν ὦδε προυσελούμενον.
[432] καίτοι θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γέρα
[433] τίς ἄλλος ἢ ἔγωγε παντελῶς διώρισεν;
[434] ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ· καὶ γὰρ εἰδυῖαι σιν ἂν
[435] ὑμῖν λέγοιμι· τὰν βροτοῖς δὲ πῆματα
[436] ἀκούσαθ', ὥς σφας νηπίους ὄντας τὸ πρὶν
[437] ἔννοους ἔθηκα καὶ φρενῶν ἐπηβόλους.

- [438] λέξω δέ, μέμψιν οὐτίν' ἀνθρώποις ἔχων,
- [439] ἀλλ' ὦν δέδωκ' εὖνοιαν ἐξηγούμενος·
- [440] οἱ πρώτα μὲν βλέποντες ἔβλεπον μάτην,
- [441] κλύοντες οὐκ ἤκουον, ἀλλ' ὀνειράτων
- [442] ἀλίγκιοι μορφαῖσι τὸν μακρὸν βίον
- [443] ἔφυρον εἰκῇ πάντα, κοῦτε πλινθυφεῖς
- [444] δόμους προσείλους, ἦσαν, οὐ ξυλουργίαν·
- [445] κατώρυχες δ' ἔναιον ὥστ' ἀήσυροι
- [446] μύμηκες ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.
- [447] ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ
- [448] οὔτ' ἀνθεμώδους ἥρος οὔτε καρπίμου
- [449] θέρους βέβαιον, ἀλλ' ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν
- [450] ἔπρασσον, ἔστε δὴ σφιν ἀντολὰς ἐγὼ
- [451] ἄστρων ἔδειξα τάς τε δυσκρίτους δύσεις.
- [452] καὶ μὴν ἀριθμόν, ἔξοχον σοφισμάτων,
- [453] ἐξηῦρον αὐτοῖς, γραμμάτων τε συνθέσεις,
- [454] μνήμην ἀπάντων, μουσομήτορ' ἐργάνην.
- [455] κᾶζευξα πρώτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα
- [456] ζεύγλαισι δουλεύοντα σάγμασιν θ', ὅπως
- [457] θνητοῖς μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων
- [458] γένονθ', ὕφ' ἄρμα τ' ἤγαγον φιληνίους
- [459] ἵππους, ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς.
- [460] θαλασσόπλαγκτα δ' οὐτις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ

- [461] λινό|πτερ' ηῦ|ρε ναυ|τίλων |όχή|ματα.
- [462] τοιαῦ|τα μη|χανή|ματ' ἐ|ξευρὼν |τάλας|
- [463] βροτοῖ|σιν, αὐ|τὸς οὐκ |ἔχω|σόφισμ' |ὅτω|
- [464] τῆς νῦν |παρού|σης πη|μονῆς |ἀπαλ|λαγῶ.
- [465] [Χορός]: πέπον|θας αἰ|κὲς πῆμ'. |ἀπο|σφαλεῖς |φρενῶν|
- [466] πλανᾷ, |κακὸς |δ' ἰα|τρὸς ὥς |τις ἐς |νόσον|
- [467] πεσὼν |ἀθυ|μεῖς καὶ |σεαυ|τὸν οὐκ |ἔχεις|
- [468] εὐρεῖν |ὁποί|οις φαρ|μάκοις |ἰά|σιμος.
- [469] [Προμηθεύς]: τὰ λοι|πά μου |κλύου|σα θαυ|μάση |πλέον,
- [470] οἷας |τέχνας |τε καὶ |πόρους |ἐμη|σάμην.
- [471] τὸ μὲν |μέγι|στον, εἰ |τις ἐς |νόσον |πέσοι,
- [472] οὐκ ἦν |ἀλέ|ξημ' οὐ|δέν, οὔ|τε βρώ|σιμον,
- [473] οὐ χρι|στόν, οὐ|δὲ πι|στόν, ἀλ|λὰ φαρ|μάκων|
- [474] χρει|α κατε|σκέλλον|το, πρίν |γ' ἐγώ |σφισιν|
- [475] ἔδει|ξα κρά|σεις ἡ|πίων |ἀκε|σμάτων,
- [476] αἶς τὰς |ἀπά|σας ἐ|ξαμύ|νονται |νόσους.
- [477] τρόπους |τε πολ|λοὺς μαν|τικῆς |ἐστοί|χισα,
- [478] κᾶκρι|να πρῶ|τος ἐξ |όνει|ράτων |ἃ χρη|
- [479] ὕπαρ |γενέ|σθαι, κλη|δόνας |τε δυ|σκρίτους|
- [480] ἐγνώ|ρισ' αὐ|τοῖς ἐνο|δίους |τε συμ|βόλους.
- [481] γαμψ|νύχων |τε πτῆ|σιν οἰ|ωνῶν |σκεθρῶς|
- [482] διώ|ρισ', οἵ|τινές |τε δε|ξιοὶ |φύσιν|
- [483] εὐω|νύμους |τε, καὶ |δίαι|ταν ἦν|τινα|

- [484] ἔχουσ' ἔκαστοι, καὶ πρὸς ἀλλήλους τίνες
- [485] ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα καὶ συνεδρίαι·
- [486] σπλάγχνων τε λειότητα, καὶ χροιάν τίνα
- [487] ἔχουσ' ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἡδονὴν
- [488] χολή, λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν.
- [489] κνίση τε κῶλα συγκαλυπτὰ καὶ μακρὰν
- [490] ὀσφύν πυρῶσας δυστέκμαρτον ἐς τέχνην
- [491] ὥδωσα θνητούς, καὶ φλογωπᾶ σήματα
- [492] ἐξωμμάτωσα, πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα.
- [493] τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτ'· ἔνερθε δὲ χθονὸς
- [494] κεκρυμμέν', ἀνθρώποισιν ὠφελήματα,
- [495] χαλκόν, σίδηρον, ἄργυρον, χρυσόν τε τίς
- [496] φήσειεν ἂν πάροισιν ἐξευρεῖν ἔμοῦ;
- [497] οὐδεὶς, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλύσαι θέλων.
- [498] βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε,
- [499] πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέως.
- [500] [Χορός]: μή νυν βροτοὺς μὲν ὠφέλει καιροῦ πέρα,
- [501] σαυτοῦ δ' ἀκῆδει δυστυχοῦντος. ὥς ἐγὼ
- [502] εὖελπίς εἰμι τῶνδ' ἐκ δεσμῶν ἔτι
- [503] λυθέντα μηδὲν μεῖον ἰσχύσειν Διός.
- [504] [Προμηθεύς]: οὐ ταῦτα ταύτῃ Μοῖρά πω τελεσφόρος
- [505] κρᾶναι πέπτωται, μυρίαίς δὲ πημοναῖς
- [506] δύαις τε καμφθεῖς ὦδε δεσμὰ φυγάνω·

[507] τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενέστερα μακρῶ.

[508] [Χορός]: τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἱ ἀκοστροφος;

[509] [Προμηθεύς]: Μοῖραι τρίμορφοι μνήμονές τ' Ἑρινύες

[510] [Χορός]: τούτων ἄρα Ζεὺς ἐστὶν ἀσθενέστερος;

[511] [Προμηθεύς]: οὐκ οὖν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην.

[512] [Χορός]: τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ πλήν ἀεὶ κρατεῖν;

[513] [Προμηθεύς]: τοῦτ' οὐκέτ' ἂν πύθοιο μηδὲ λιλάρει.

[514] [Χορός]: ἧ ποῦ τι σε μόνον ἐστὶν ὃ ξυναμπέχεις.

[515] [Προμηθεύς]: ἄλλου λόγου μέμνησθε, τόνδε δ' οὐδαμῶς

[516] καιρὸς γεγωνεῖν, ἀλλὰ συγκαλυπτέος

[517] ὅσον μάλιστα· τόνδε γὰρ σῶζων ἐγὼ

[518] δεσμοὺς ἀεικέϊς καὶ δύας ἐκφυγάνω.

Stasimon

Strophe 1

[519] [Χορός]: μηδ' αὖ ὃ πάντα νέμων

[520] θεῖτ' ἐμᾶ γνώμα κράτος ἀντίπαλον Ζεὺς,

[521] μηδ' ἐλινύσασιμι θεοὺς ὁσίοις

[522] θοίναις ποτινισομένα

[523] βουφόνους παρ' Ὠκεανοῦ πατρὸς ἄσβεστον πόρον,

[524] μηδ' ἀλίτοισι λόγοις·

[525] ἀλλὰ μοι τόδ' ἐμμένονι

[526] καὶ μήποτ' ἐκτακείη·

Antistrophe 1

[527] [Χορός]: ἀδύ τι θαρσαλέαις|
[528] τὸν μακρὸν τείνειν βίον ἐλπίσι, φαναῖς|
[529] θυμὸν ἀλδαίνουσιν ἐν εὐφροσύναις.|
[530] φρίσσω δέ σε δερκομένα|
[531] μυρίοις μόχοις διακναιόμενον || Ζῆνα|
[532] γὰρ οὐ τρομέων|
[533] ῥαϊδίᾳ γνῶμα σέβῃ|
[534] θνατοὺς ἄγαν, Προμηθεῦ.

Strophe 2

[535] [Χορός]: φέρ', ὅπως ἄχαρις χάρις, ὦ φίλος· εἰπὲ|
[536] ποῦ τίς ἀλκά;|
[537] τίς ἐφαμερίων ἄρηξις; οὐδ' ἐδέρχθης|
[538] ὀλιγοδρανίαν|
[539] ἄκιυν, ἰσόνειρον, ἃ τὸ φωτῶν|
[540] ἀλαδὸν γένος ἐμπεποδισμένον; οὔποτε|
[541] τὰν Διὸς ἀρμονίαν|
[542] θνατῶν παρεξίασι βουλαί.

Antistrophe 2

[543] [Χορός]: ἔμαθον τάδε σὰς προσιδούσ' ὀλοὰς|
[544] τύχας, Προμηθεῦ.|
[545] τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα|

- [546] τόδ' ἐκεῖ|νό θ', ὃ τ' ἀμ||φί|
- [547] λουτρὰ καὶ λέχος σὸν ὕμεναίου|
- [548] ἰότα|τι γάμων, ὅτε τὰν|ὀμοπάτριον ἔδνοις|
- [549] ἄγαγες Ἥσιόναν|
- [550] πείθων δάμαρτα κοινόλεκτρον.|
- [551] [ἰώ]: τίς γῆ;|τί γένος;|τίνα φῶ|λεύσσειν|
- [552] τόνδε χα|λινοῖς|ἐν πετρί|νοισιν|
- [553] χειμα|ζόμενον;|
- [554] τίνος ἀμ|πλακίας|ποινὰς|ὀλέκη;|
- [555] σήμερον ὅποι γῆς ἢ μογερὰ πεπλάνημαι.|
- [556] ἄ ἄ, ἐ ξ,|
- [557] χρίει τις αὖ με τὰν τάλαιναν οἷστρος,|
- [558] εἶδωλον Ἄργου γηγενοῦς, ἄλευ' ἄ δᾶ· φοβοῦμαι|
- [559] τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούταν.|
- [560] ὁ δὲ πορεύεται δόλιον ὁμμ' ἔχων,|
- [561] ὃν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει.|
- [562] ἀλλ', ἐμὲ τὰν τάλαιναν|
- [563] ἐξ ἐνέρων περῶν κυναγετεῖ, πλανᾷ|
- [564] τε νῆστιν ἀνὰ τὰν παραλίαν ψάμμον.|
- [565] ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ|
- [566] ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον·|
- [567] ἰὼ ἰὼ πόποι,|
- [568] ποῖ μ' ἄγουσ' αἶδε τηλέπλαγκτοι πλάναι;|

[569] τί ποτέ μ', ὦ Κρόνιε παῖ, τί ποτε ταῖσδ' |

[570] ἐνέξευξας εὐρὼν ἀμαρτοῦσαν ἐν πημοναῖσιν; ἔξ, |

[571] οἰστρογλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν |

[572] παράκοπον ὧδε τείρεις; |

[573] πυρί με φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ |

[574] ποντίοις δάκεσι δὸς βοράν, |

[575] μηδέ μοι φθονήσης |

[576] εὐγμάτων, ἄναξ. |

[577] ἄδην | με πολὺ πλανοι πλάναι |

[578] γεγυμνάκασιν, οὐδ' ἔχω μαθεῖν ὅπα |

[579] πημονὰς ἀλύξω. |

[580] κλύεις φθέγμα τᾶς βούκερω παρθένου; |

[581] [Προμηθεύς]: πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτου κόρης, |

[582] τῆς Ἰναχείας; ἢ Διὸς θάλλει κέαρ |

[583] ἔρωτι, καὶ νῦν τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους |

[584] Ἥρα | στυγὴ τὸς πρὸς βίαν γυμνάζεται. |

[585] [Ἰώ]: πόθεν ἐμοῦ σὺ πατὴρ δὲ ὄνομ' ἀπύεις; |

[586] εἰπέ μοι τᾶ μογερᾶ τίς ὦν; |

[587] τίς ἄρα μ', ὦ τάλας, |

[588] τὰν ταλαίπωρον ὧδ' ἔτυμα προσθοεῖς; |

[589] θεόσυτόν τε νόσον ὠνόμασας, ἄ |

[590] μαραίνει με χρίουσα κέντροισι, φοιταλέοισιν ἔξ. , |

[591] σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκείαις |

- [592] λαβρόσυτος ἦλθον, ἦρας
- [593] ἐπικότοισι μήδεσι δαμεῖσα. δυσ
- [594] δαιμόνων δὲ τίνες οἷ, ἔ, ἔ,
- [595] οἷ' ἐγὼ μογοῦσιν;
- [596] ἀλλὰ μοι τορῶς
- [597] τέκμηρον ὅ τι μ' ἐπαμμένει
- [598] παθεῖν, τί μῆχαρ, ἦ τί φάρμακον νόσου,
- [599] δεῖξον, εἵπερ οἶσθα.
- [600] θρόει, φράζε τᾶ δυσπλάνω παρθένω.
- [601] [Προμηθεύς]: λέξω | τορῶς | σοι πᾶν | ὅπερ | χρήζεις | μαθεῖν,
- [602] οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἀπλῶ λόγῳ,
- [603] ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἶγιν στόμα.
- [604] πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὄρᾳς Προμηθέα.
- [605] [Ἰώ]: ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανείς,
- [606] τλήμον Προμηθεῦ, τοῦ δίκην πάσχεις τάδε;
- [607] [Προμηθεύς]: ἄρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους.
- [608] [Ἰώ]: οὐκουν πόροις ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί;
- [609] [Προμηθεύς]: λέγ' ἦντιν' αἰτῇ· πᾶν γὰρ ἂν πύθοιό μου.
- [610] [Ἰώ]: σήμηνον ὅστις ἐν φάραγί σ' ὥχμασεν.
- [611] [Προμηθεύς]: βούλευμα μὲν τὸ Δῖον, Ἡφαίστου δὲ χεῖρ.
- [612] [Ἰώ]: ποινὰς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις;
- [613] [Προμηθεύς]: τοσοῦτον ἄρκῳ σοι σαφηνίσας μόνον.
- [614] [Ἰώ]: καὶ πρὸς γε τοῦτοισι τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης

- [615] δειξον, τίς ἐσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.
- [616] [Προμηθεύς]: τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε.
- [617] [Ἰώ]: μήτοι με κρύψῃς τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν.
- [618] [Προμηθεύς]: ἀλλ' οὐ μεγάλῳ τοῦδέ σοι δωρήματος.
- [619] [Ἰώ]: τί δῆτα μέλεις μὴ γεγώνισκιν τὸ πᾶν;
- [620] [Προμηθεύς]: φθόνος μὲν οὐδεὶς, σὰς δ' ὀκνῶ θράξαι φρένας.
- [621] [Ἰώ]: μή μου προκῆδου μάσσον ὥς ἐμοὶ γλυκύ.
- [622] [Προμηθεύς]: ἐπεὶ προθυμῇ, χρὴ λέγειν. ἄκουε δῆ.
- [623] [Χορός]: μήπω γε· μοῖραν δ' ἡδονῆς κάμοι πόρε.
- [624] τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον,
- [625] αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας.
- [626] τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχθήτω πάρα.
- [627] [Προμηθεύς]: σὺν ἔργον, Ἰοῖ, ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν,
- [628] ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήταις πατρός.
- [629] ὥς τὰ ποκλαῦσαι κάποδύρασθαι τύχας
- [630] ἔνταῦθ', ὅπου μέλλοι τις οἷσθαι δάκρυ
- [631] πρὸς τῶν κλυόντων, ἄξιαν τριβὴν ἔχει.
- [632] [Ἰώ]: οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπισταῖσθαι με χρή,
- [633] σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν ὅπερ προσχρῆζετε
- [634] πεύσεσθε· καί τοι καὶ λέγουσ' αἰσχύνομαι
- [635] θεόστυτον χειμῶνα καὶ διαφθορὰν
- [636] μορφῆς, ὅθεν μοι σχετλίᾳ προσέπτατο.
- [637] αἰεὶ γὰρ ὅψεις ἐν νυχτοὶ πωλεῦμεναι

- [638] ἐς παρθενώνας τοὺς ἐμοὺς παρηγόρουν
- [639] λείοι· σὶ μύθοις ὦ μέγ' εὐδαιμον κόρη,
- [640] τί παρθενέυει δαρὸν, ἐξὸν σοι γάμου
- [641] τυχεῖν μεγίστου; Ζεὺς γὰρ ἡμέρου βέλει
- [642] πρὸς σοῦ τέθαλπται καὶ συναίρεσθαι Κύπριν
- [643] θέλει· σὺ δ', ὦ παῖ, μὴ ἴπολα κτίσης λέχος
- [644] τὸ Ζηνός, ἀλλ' ἐξελθε πρὸς Λέρνης βαθύν
- [645] λειμῶνα, ποίμνας βουστάσεις τε πρὸς πατρός,
- [646] ὥς ἂν τὸ Δῖον ὄμμα λωφήσῃ πόθου.
- [647] τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνείρασι
- [648] συνειχόμεν δύστηνος, ἔστε δὴ πατρὶ
- [649] ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφοιτ' ὀνείρατα.
- [650] ὁ δ' ἔς τε Πυθῶ καὶ πρὶ Δωδώνης πυκνοῦς
- [651] θεοπρόπους ἱάλλεν, ὥς μάθοι τί χρεῖ
- [652] δρῶντ' ἢ λέγοντα δαίμοσιν πράσσειν φίλα.
- [653] ἦκον δ' ἀναγέλλοντες αἰολοστόμους
- [654] χρησμοὺς ἀσήμους δυσκρίτως τ' εἰρημένους.
- [655] τέλος δ' ἐναργῆς βάξις ἦλθεν Ἰνάχῳ
- [656] σαφῶς ἐπισκήπτουσα καὶ μυθουμένη
- [657] ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμέ,
- [658] ἄφετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὄροις·
- [659] κεῖ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν
- [660] κεραυνόν, ὃς πᾶν ἐξαϊστώσοι γένος.

- [661] τοιοῖςδε πεισθεῖς Λοξίου μαντεύμασιν
- [662] ἐξήλασέν με κἀπέκλησε δωμάτων
- [663] ἄκουσαν ἄκων· ἀλλ' ἐπηνάγκαζέ νιν
- [664] Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.
- [665] εὐθὺς δὲ μορφὴ καὶ φρένες διάστροφοι
- [666] ἦσαν, κεραστὶς δ', ὥς ὀρᾶτ', ὄξυστόμῳ
- [667] μύωπι χρυσθεῖσ' ἐμμανεῖ σκιρτήματι
- [668] ἦσσαν πρὸς εὐποτόν τε Κερχινείας ῥέος
- [669] Λέρνης τε κρήνην· βουκόλος δὲ γηγενῆς
- [670] ἄκρατος ὀργὴν Ἄργος ὠμάρτει, πυκνοῖς
- [671] ὄσσοις δεδοκῶς τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους.
- [672] ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν ἀφνίδιος μόρος
- [673] τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν. οἷστροπλήξ δ' ἐγὼ
- [674] μάστιγι θείᾳ γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι.
- [675] κλύεις τὰ πραχθέντ'· εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὅ τι
- [676] λοιπὸν πόνων, σήμαινε· μηδέ μ' οἰκτίσας
- [677] ξύνθαλπε μύθοις ψευδέσιν· νόσημα γάρ
- [678] αἴσχιστον εἶναί φημι συνθέτους λόγους.
- [679] [Χορός]: ἔα ἔα, ἄπεχε, φεῦ·
- [680] οὔ ποτ' ὦδ' οὔ ποτ' ἠϋχοῦν ξένους
- [681] μολεῖσθαι λόγους εἰς ἀκοὰν ἐμάν,
- [682] οὐδ' ὦδε δυσθέατα καὶ δύσοιστα
- [683] πῆματα, λύματα, δείματα ἀμφάκει

- [684] κέντρῳ ψύχειν ψυχὰν ἐμάν.
- [685] ἰὼ μοῖρα μοῖρα,
- [686] πέφρικ' εἰσιδοῦσα πρᾶξιν ἰοῦς.
- [687] [Προμηθεύς]: πρῶ γε στενάξεις καὶ φόβου πλέα τις εἶ.
- [688] ἐπίσχες ἔστ' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθης.
- [689] [Χορός]: λέγ', ἐκδίδασκε τοῖς νοσοῦσί τοι γλυκὺ
- [690] τὸ λοιπὸν ἄλγος προὔξειπ' ἵστασθαι τορῶς.
- [691] [Προμηθεύς]: τὴν πρίν γε χρεῖαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα
- [692] κούφως· μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ' ἐχρήζετε
- [693] τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἄθλον ἐξηγουμένης.
- [694] τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσασθ', οἷα χρὴ πάθῃ
- [695] τλῆναι πρὸς Ἥρας τήνδε τὴν νεάνιδα.
- [696] σύ τ' ἰνάχειον σπέρμα, τοὺς ἐμοὺς λόγους
- [697] θυμῷ βάλ', ὥς ἂν τέρματ' ἐκμάθῃς ὁδοῦ.
- [698] πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
- [699] στρέψασα σαυτὴν στεῖχ' ἀνηρότους γύας.
- [700] Σκύθας δ' ἀφίξῃ νομάδας, οἳ πλεκτὰς στέγας
- [701] πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις
- [702] ἐκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτυμένοι.
- [703] οἷς μὴ πελάζειν, ἀλλ' ἅλιστόνοις πόδας
- [704] χρίμπτουσα ῥα χίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα.
- [705] λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες
- [706] οἰκοῦσι Χάλυβες, οὓς φυλάξασθαί σε χρή.

- [707] ἀνήμεροι γὰρ οὐδὲ πρόσπλατοι ξένοις.
- [708] ἤξεις δ' ὕβριστην ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον,
- [709] ὃν μὴ περάσῃς, οὐ γὰρ εὐβατος περᾶν,
- [710] πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς, ὁρῶν
- [711] ὕψιστον, ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος
- [712] κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. ἀστρογείτονας δὲ χρῆ
- [713] κορυφᾶς ὑπερβάλλουσιν ἐς μεσημβρινήν
- [714] βῆναι κέλευθον, ἔνθ', Ἀμαζόνων στρατὸν
- [715] ἤξεις στυγᾶνор', αἱ Θεμίσκυράν ποτε
- [716] κατοικιοῦσιν ἀμφὶ Θερμώδονθ', ἵνα
- [717] τραχεῖα πόντου Σαλμυδησιᾶ γνάθος
- [718] ἐχθρόξενος ναύταισι, μητρὶά νεῶν.
- [719] αὐταῖς σ' ὁδηγήσουσι καὶ μάλ' ἀσμένως.
- [720] ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις
- [721] Κιμμερικὸν ἤξεις, ὃν θρασυσπλάγχυνος σε χρῆ
- [722] λιποῦσαν αὐλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν.
- [723] ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας
- [724] τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ' ἐπώνυμος
- [725] κεκλήσεται. λιποῦσα δ' Εὐρώπης πέδον
- [726] ἥπειρον ἤξεις Ἀσιάδ'. ἄρ', ὑμῖν δοκεῖ
- [727] ὁ τῶν θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς
- [728] βίαιος εἶναι; τῇδε γὰρ θνητῇ θεὸς
- [729] χρήζων μιγῆναι τάσδ' ἐπέρριψεν πλάνας.

- [730] πικροῦ δ' ἔκυρσας, ὦ κόρη, τῶν σῶν γάμων
- [731] μνηστῆρος. οὐς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους,
- [732] εἶναι δόκει σοι μηδέπω ν προοιμίοις.
- [733] [Ἰώ]: ἰὼ μοί μοι, ἔξ.
- [734] [Προμηθεύς]: σὺ δ' αὖ κέκραγας καναμυχθίζῃ; τί που
- [735] δράσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνῃ κακά;
- [736] [Χορός]: ἦ γάρ τι λοιπὸν τῇδε πημάτων ἔρεῖς;
- [737] [Προμηθεύς]: δυσχεῖμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.
- [738] [Ἰώ]: τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει
- [739] ἔρριψ' ἐμαυτὴν τῇσδ' ἀπὸ στόφλου πέτρας,
- [740] ὅπως πέδοι σκήψασα τῶν πάντων πόνων
- [741] ἀπηλάνγην; κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν
- [742] ἢ τὰς ἀπάσας ἡμέρας πᾶσχειν κακῶς.
- [743] [Προμηθεύς]: ἦ δυσπετῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις,
- [744] ὅτῳ θανεῖν μέν ἐστιν οὐ πεπρωμένον.
- [745] αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή.
- [746] νῦν δ' οὐδέν ἐστι τέρμα μοι προκείμενον
- [747] μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος.
- [748] [Ἰώ]: ἦ γάρ ποτ' ἐστιν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία;
- [749] [Προμηθεύς]: ἦδοι' ἂν, οἷμαι, τήνδ' ἰδοῦσα συμφοράν.
- [750] [Ἰώ]: πῶς δ' οὐκ ἂν, ἢ τις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς;
- [751] [Προμηθεύς]: ὥς τοίνυν ὄντων τῶνδ' ἐσσι μαθεῖν πάρα.
- [752] [Ἰώ]: πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται;

[753] [Προμηθεύς]: πρὸς αὐτὸς αὐτοῦ **κενοφρόνων** **βουλευμάτων**.

[754] [Ἰώ]: **ποίῳ** **τρόπῳ**; **σήμηνον**, εἰ **μή** τις **βλάβη**.

[755] [Προμηθεύς]: **γαμεῖ** **γάμον** **τοιοῦτον** ὧς ποτ' **ἄσχαλᾷ**.

[756] [Ἰώ]: **θέορτον**, ἦ **βρότειον**; εἰ **ρήτόν**, **φράσον**.

[757] [Προμηθεύς]: τί δ' ὄντιν' ; οὐ γὰρ **ρήτόν** αὐδᾶσθαι τόδε.

[758] [Ἰώ]: ἦ πρὸς **δάμαρτος** **ἐξανίσταται** **θρόνων**;

[759] [Προμηθεύς]: ἦ **τέξεταί** γε **παῖδα** **φέρτερον** **πατρός**.

[760] [Ἰώ]: οὐδ' **ἔστιν** αὐτῷ **τῆσδ'** **ἀποστροφή** **τύχης**;

[761] [Προμηθεύς]: οὐ δῆτα, πλὴν **ἔγωγ'** ἂν ἐκ **δεσμῶν** **λυθείς**.

[762] [Ἰώ]: τίς οὖν **ὁ λύσων** **ἐστὶν ἄκοντος** **Διός**;

[763] [Προμηθεύς]: τῶν **σῶν** **τιν'** αὐτὸν **ἐγγόνων** **εἶναι** **χρεών**.

[764] [Ἰώ]: πῶς **εἵπας**; ἦ **ῥμὸς παῖς** σ' **ἀπαλάξει** **κακῶν**;

[765] [Προμηθεύς]: **τρίτος** γε **γένναν** πρὸς **δέκ'** **ἄλλαισιν** **γοναῖς**.

[766] [Ἰώ]: ἦδ' οὐκέτ' **εὐξύμβλητος** ἡ **χρησμωδία**.

[767] [Προμηθεύς]: καὶ **μηδὲ** σαυτῆς **ἐκμαθεῖν** **ζήτει** **πόνους**.

[768] [Ἰώ]: μή μοι **προτείνων** **κέρδος** εἴτ' **ἀποστέρει**.

[769] [Προμηθεύς]: **δυοῖν** **λόγοιν** σε **θατέρῳ** **δωρήσομαι**.

[770] [Ἰώ]: **ποίοιν**; **πρόδειξον**, **αἵρεσίν** τ' ἐμοὶ **δίδου**.

[771] [Προμηθεύς]: **δίδωμ'** **ἐλοῦ** γάρ, ἦ **πόνων** τὰ **λοιπά** σοι

[772] **φράσω** σαφηνῶς, ἦ **τὸν ἐκλύσонт'** ἐμέ.

[773] [Χορός]: τούτων σὺ τὴν **μὲν** τῇδε, τὴν δ' ἐμοὶ **χάριν**

[774] **θέσθαι** **θέλησον**, μηδ' **ἀτιμάσης** **λόγου**.

[775] καὶ τῇδε **μὲν** **γέγωνε** τὴν **λοιπὴν** **πλάνην**,

- [776] ἐμοὶ δὲ τὸν λύσον· τα· τοῦ· το γὰρ ποθῶ.
- [777] [Προμηθεύς]: ἐπεὶ προθυ· μεῖσθ', οὐκ ἐναν· τιώ· σομαι
- [778] τὸ μὴ γεγω· νεῖν πᾶν ὅσον προσ· χρή· ζετε.
- [779] σοὶ πρῶ· τον, ἰοῖ, πολὺ· δονον· πλάνην· φράσω,
- [780] ἦν ἐγ· γράφου· σὺ μνή· μοσιν· δέλτοις· φρενῶν.
- [781] ὅταν πε·ρά· σης· ρεῖ· θρον· ἡ· πείροι· ὄρον,
- [782] πρὸς ἀν· τολὰς· φλογῶ· πας ἡ· λιο· στιβεῖς
- [783] [Zelee ost]
- [784] πόντου· περῶ· σα· φλοῖ· σβον, ἔστ' ἂν ἐ· ξίκη
- [785] πρὸς Γορ· γόνει· α· πεδί· α· Κι· σθήνης, ἵνα
- [786] αἱ Φορ· κίδες· ναίου· σι· δη· ναιαὶ· κόραι
- [787] τρεῖς κυ· κνόμορ· φοι, κοι· νὸν ὄμμ' ἐκτη· μέναι,
- [788] μονό· δον· τες, ἄς οὔθ' ἡ· λιος· προσ· δέρ· κεται
- [789] ἀκτί· σιν οὔθ' ἡ· νύ· κτερος· μήνη· ποτέ.
- [790] πέλας δ' ἀ· δελ· φαὶ τῶν· δε τρεῖς· κατὰ· πτεροι,
- [791] δρα· κον· τόμαλ· λοι Γορ· γόνες· βροτο· στυγεῖς,
- [792] ἄς θνη· τὸς οὐ· δεῖς· εἰ· σιδῶν· ἔξει· πνοάς.
- [793] τοιοῦ· το μέν· σοι τοῦ· το φρού· ριον· λέγω·
- [794] ἄλλην· δ' ἄ· κου· σον· δυ· σχερῇ· θεω· ρίαν·
- [795] ὄξυ· στόμους· γὰρ Ζη· νὸς ἀ· κραγεῖς· κύνας
- [796] γρυ· πας· φύλα· ξαι, τόν· τε μου· νῶπα· στρατὸν
- [797] Ἄριμα· σπὸν ἱπ· ποβά· μον', οἷ· χρυσό· ρυτον
- [798] οἰκοῦ· σιν ἀμ· φι νᾶ· μα Πλού· τωνος· πόρου·

- [799] τούτοις | σὺ μὴ | πέλαζε. | τη λουρὸν | δὲ γῆν
- [800] ἦξεις, | κελαι νὸν | φῦλον, | οἱ πρὸς ἡλίου |
- [801] ναίουσι | πηγαῖς, | ἔνθα ποταμὸς | Αἰθίοψ. |
- [802] τούτου | παρ' ὄχθας | ἔρφ', | ἕως ἂν ἐξίκη |
- [803] καταβα|σμόν, | ἔνθα Βιβλίνων | ὀρώων | ἄπο
- [804] ἴησι | σεπτὸν | Νεῖλος | εὐποτον | ῥέος.
- [805] οὗτός | σ' ὁδῶ | σει τὴν | τρίγωνον | ἐς χθόνα |
- [806] Νειλῷ | τιν, | οὗ δὴ τὴν | μακρὰν | ἀποικίαν, |
- [807] ἴοι, | πέπρω | ται σοί | τε καὶ | τέκνοις | κτίσαι.
- [808] τῶν δ' εἰ | τί σοι | ψελλόν | τε καὶ | δυσεύρετον, |
- [809] ἔπαν | δίπλαζε | καὶ | σαφῶς | ἐκμάνθανε.
- [810] σχολή | δὲ πλείων | ἢ | θέλω | πάρεστί μοι.
- [811] [Χορός]: εἰ μὲν | τι τῇ | δε λοιπὸν | ἢ | παρειμένον |
- [812] ἔχεις | γεγωνεῖν | τῆς | πολυφθόρου | πλάνης, |
- [813] λέγ'. | εἰ δὲ | πάντ' | εἴρηκας, | ἡμῖν αὖ | χάριν |
- [814] δὸς ἥν | περ αἰτούμεσθα, | μέμνησαι | δέ που.
- [815] [Προμηθεύς]: τὸ πᾶν | πορείας | ἢ δε τέρμ' | ἀκήκοεν.
- [816] ὅπως | δ' ἂν | εἰδῇ | μὴ | μάτην | κλύουσά μου, |
- [817] ἃ πρὶν | μολεῖν | δεῦρ' | ἐκμεμόχθηκεν | φράσω, |
- [818] τεκμήριον | τοῦτ' αὖ | τὸ δοὺς | μύθων | ἐμῶν.
- [819] ὄχλον | μὲν οὖν | τὸν πλείστον | ἐκλείψω | λόγων, |
- [820] πρὸς αὐτὸ δ' εἰμι | τέρμα σῶν | πλανημάτων.
- [821] ἐπεὶ γὰρ ἡλθε | πρὸς Μολοσσὰ γάπεδα, |

- [822] τὴν αἰπύνωτόν τ' ἀμφὶ Δωδώνην, ἵνα
- [823] μαντεῖα θᾶκός τ' ἐστὶ θεσπρωτοῦ Διός,
- [824] τέρας τ' ἄπιστον, αἰ προσήγοροι δρύες,
- [825] ὕφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κοῦδέν αἰνικτηρίως
- [826] προσηγορεύθης ἢ Διὸς κλεινὴ δάμαρ
- [827] μέλλουσ' ἔσεσθαι. τῶν δὲ προσσάινει σέ τι;
- [828] ἐντεῦθεν οἰστρήσασα τὴν παρακτίαν
- [829] κέλευθον ἧξας πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας,
- [830] ἀφ' οὗ παλὶμπλάγκτοισι χειμάζῃ δρόμοις·
- [831] χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχός,
- [832] σαφῶς ἐπίστασ', Ἰόνιος κεκλήσεται, .
- [833] τῆς σῆς πορείας μνημα τοῖς πᾶσιν βροτοῖς.
- [834] σημεῖά σοι τάδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενός,
- [835] ὥς δέρεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου.
- [836] τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῇδέ τ' ἐς κοινὸν φράσω,
- [837] ἐς ταῦτόν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἵχνος.
- [838] ἔστιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονός,
- [839] Νείλου πρὸς αὐτῷ στόματι καὶ προσχώματι.
- [840] ἐνταῦθα δὴ σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα
- [841] ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θιγὼν μόνον.
- [842] ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γεννημάτων
- [843] τέξεις κελαιὸν Ἐπαφον, ὃς καρπώσεται
- [844] ὄσσην πλατύρους Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα·

- [845] πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γέννα πεντηκοντάταις
- [846] πάλιν πρὸς Ἄργος οὐχ ἔκοῦσ' ἐλεύσεται
- [847] θηλύσπορος, φεύγουσα συγγενῇ γάμον
- [848] ἀνεψιῶν· οἱ δ' ἐπτοημένοι φρένας,
- [849] κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμένοι,
- [850] ἥξουσιν θηρεῦντες οὐ θηρασίμους
- [851] γάμους, φθόνον δὲ σωμαμάτων ἔξει θεός·
- [852] Πελασγία δὲ δέξεται θηλυκτόνῳ
- [853] ἄρει, δαμέντων νυκτιφουρήτῳ θράσει.
- [854] γυνὴ γὰρ ἀνδρ' ἔκαστον αἰῶνος στερεῖ,
- [855] δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος·
- [856] τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἑμοὺς ἔλθοι Κύπρις.
- [857] μίαν δὲ παίδων ἡμέρος θέλξει τὸ μὴ
- [858] κτεῖναι σύνευνον, ἀλλ' ἀπαμβλυνθήσεται
- [859] γνώμην· δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται,
- [860] κλύειν ἄναλκας μάλλον ἢ μαιφόνος·
- [861] αὕτη κατ' Ἄργος βασιλικὸν τέξει γένος.
- [862] μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐπεξελεῖν τορῶς.
- [863] σποράς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασὺς
- [864] τόξοισι κλεινός, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ
- [865] λύσει. τοιόνδε χρησμὸν ἡ παλαιγενὴς
- [866] μήτηρ ἐμοὶ διῆλθε Τιτανὶς Θέμις·
- [867] ὅπως δὲ χῶπῃ, ταῦτα δεῖ μακροῦ λόγου

[868] εἰπεῖν, | σύ τ' οὐδ' ἐν ἑκ' | μαθοῦ | σα κερ' | δανεῖς.

[869] [Ἰώ]: ἐλελεῦ | ἐλελεῦ,

[870] ὑπό μ' αὖ | σφάκελος | καὶ φρενο | πληγεῖς |

[871] μανίαι | θάλπουσ', | οἷστρου | δ' ἄρδεις |

[872] χρίει | μ' ἄπυρος.

[873] κραδία | δὲ φόβῳ | φρένα | λακτίζει.

[874] τροχοδι | νεῖται | δ' ὄμμαθ' | ἐλίγδην,

[875] ἔξω | δὲ δρόμου | φέρομαι | λύσσης |

[876] πνεύματι | μάργω, | γλώσσης | ἀκρατής.

[877] θολεροὶ | δὲ λόγοι | παίουσ' | εἰκῇ |

[878] στυγνῆς | πρὸς κύμασιν | ἄτης.

Stasimon

Strophe 1

[879] [Χορός]: ἧ σοφὸς ἧ σοφὸς ἦν |

[880] ὃς πρῶτος ἐν γνῶμα | τόδ' ἐβάστασε καὶ |

[881] γλώσσαις διεμυθολόγησεν,

[882] ὥς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῶ,

[883] καὶ μήτε τῶν πλούτῳ διαθρυπτομένων |

[884] μήτε τῶν γέννα μεγαλυνομένων |

[885] ὄντα χερνήταν ἐραστεῦσαι γάμων.

Antistrophe 1

[886] [Χορός]: μήποτε μήποτέ ξμ', ὦ

[887] Μοῖραι λεχέων , Διὸς εὐνάτειραν

[888] ἴδοισθε πέλουσαν·

[889] μηδὲ πλαθείην γαμέτα τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ.

[890] ταρβῶ γὰρ ἀστεργάνορα παρθεναίαν

[891] εἰσορῶσ' Ἰοῦς ἀμαλαπτομέναν

[892] δυσπλάνοις Ἑρας ἀλατείαις πόνων.

[893] ἐμοὶ δ' ὁπόθι μὲν ὁμᾶλὸς ὁ γάμος ἄφοβος οὐδὲ

[894] δέδι' αὖ μὴδὲ κρείσσωνων θεῶν ἔρωσ

[895] ἄφυκτον ὄμμα προσδράκοι.

[896] ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος, ἀποραπόριμος· οὐδ'

[897] ἔχω τίς ἄν γενοίμαν.

[898] τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὀρῶ μῆτιν ὅπαι φύγοιμ' ἄν.

[899] [Προμηθεύς]: ἦ μὴν ἔτι Ζεύς, καί περ αὐθάδης φρενῶν,

[900] ἔσται ταπεινός, οἷον ἐξαρτύεται

[901] γάμον γαμεῖν, ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος

[902] θρόνων τ' αἰστον ἐκβαλεῖ· πατὴρ δ' ἄρ' αὖ

[903] Κρόνου τότε ἦδη παντελῶς κρανθήσεται,

[904] ἦν ἐκπίπνων ἡρᾶτο δὴ ναιῶν θρόνων.

[905] τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπὴν οὐδεὶς θεῶν

[906] δύναιτ' ἄν αὐτῷ πλην ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς.

[907] ἐγὼ τὰδ' οἶδα χῶς τρόπῳ. πρὸς ταῦτά νυν

- [908] θαρσῶν καθήσθω τοῖς πεδαρσίοις κτύποις
- [909] πιστός, τινάσων τ' ἐν χεροῖν πύρπνουν βέλος.
- [910] οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ
- [911] πεσεῖν ἀτίμως πτώματ' οὐκ ἀνασχετά·
- [912] τοῖον παλαιστήν νῦν παρασκευάζεται
- [913] ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ, δυσμαχώτατον τέρας·
- [914] ὃς δὲ κεραυνοῦ κρείσσον' εὐρήσει φλόγα,
- [915] βροντῆς θ' ὑπερβάλλοντα καρτερὸν κτύπον·
- [916] θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον
- [917] τρίαιναν, αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος, σκεδᾷ.
- [918] πταίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ μαθήσεται
- [919] ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.
- [920] [Χορός]: σύ θην ἃ χρήζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ Διός.
- [921] [Προμηθεύς]: ἅπερ τελεῖται, πρὸς δ' ἃ βούλομαι λέγω.
- [922] [Χορός]: καὶ προσδοκᾷν χρή δεσπόσειν Ζηνός τινα;
- [923] [Προμηθεύς]: καὶ τῶνδέ γ', ἔξει δυσλοφωτέρους πόνους.
- [924] [Χορός]: πῶς δ' οὐχὶ ταρβεῖς τοι ἄδ' ἐκρίπτων ἔπη;
- [925] [Προμηθεύς]: τί δ' ἂν φοβοίμην ὧ θανεῖν οὐ μόρσιμον;
- [926] [Χορός]: ἀλλ' ἄθλον ἂν σοι τοῦδ' ἔτ' ἀλγὼ πόροι.
- [927] [Προμηθεύς]: ὃ δ' οὖν ποιεῖτω· πάντα προσδοκῆτά μοι.
- [928] [Χορός]: οἱ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν σοφοί.
- [929] [Προμηθεύς]: σέβου, προσεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' αἰεὶ.
- [930] ἐμοὶ δ' ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει.

- [931] δράτῳ, κρατεῖτῳ τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον,
- [932] ὅπως θέλει· δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς.
- [933] ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν,
- [934] τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον·
- [935] πάντως τι καὶ νὺν ἀγγεῶν ἐλήλυθεν.
- [936] [Ἑρμῆς]: σὲ τὸν σοφιστήν, τὸν πικρῶς ὑπὲρ πικρον,
- [937] τὸν ἐξαμαρτόντ' εἰς θεοὺς ἐφημέροις
- [938] πορόντα τιμάς, τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω·
- [939] πατὴρ ἄνω γέ σ' οὐστίνας κομπεῖς γάμους
- [940] αὐδᾶν, πρὸς ὧν ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτους.
- [941] καὶ ταῦτα μέντοι μὴ δὲν αἰνικτηρίως,
- [942] ἀλλ' αὐθ' ἔκαστα φράζε· μὴδέ μοι διπλᾶς
- [943] ὁδοὺς, Προμηθεῦ, προσβάλης· ὁρᾷς δ' ὅτι
- [944] Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.
- [945] [Προμηθεύς]: σεμνόστομός γε καὶ φρονήματος πλέως
- [946] ὁ μῦθος ἐστίν, ὥς θεῶν ὑπηρέτου.
- [947] νέον νέοι κρατεῖτε καὶ δοκεῖτε δῆ
- [948] ναίειν ἀπενθῆ πέργαμ'· οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ
- [949] δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ἠσθόμην;
- [950] τρίτον δὲ τὸν νῦν κοίρανοῦντ' ἐπόψομαι
- [951] αἰσχίστα καὶ τάχιστα. μή τί σοι δοκῶ
- [952] ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεούς;
- [953] πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω. σὺ δὲ

- [954] κέλευθον ἦν περ ἤλθεες ἐγκόνει πάλιν.
- [955] πεύση γὰρ οὐδὲν ὦν ἀνιστορεῖς ἐμέ.
- [956] [Ἑρμῆς]: τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν
- [957] ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας.
- [958] [Προμηθεύς]: τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν,
- [959] σαφῶς ἐπίστασ', οὐκ ἂν ἀλάξαιμ' ἐγώ.
- [960] [Ἑρμῆς]: κρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῇδε λατρεύειν πέτρᾳ
- [961] ἢ πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον.
- [962] [Προμηθεύς]: οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεών.
- [963] [Ἑρμῆς]: χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασι.
- [964] [Προμηθεύς]: χλιδῶ; χλιδῶντας ὦδε τοὺς ἐμούς ἐγώ
- [965] ἐχθροὺς ἴδοιμι· καὶ σὲ δ' ἐν τούτοις λέγω.
- [966] [Ἑρμῆς]: ἦ καμὲ γάρ τι συμφοραῖς ἐπαίτιᾳ;
- [967] [Προμηθεύς]: ἀπλῶ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς,
- [968] ὅσοι παθόντες εὖ κακοῦσί μ' ἐκδίκως.
- [969] [Ἑρμῆς]: κλύω σ' ἐγὼ μεμηνότ' οὐ σμικρὰν νόσον.
- [970] [Προμηθεύς]: νοσοῦμ' ἂν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.
- [971] [Ἑρμῆς]: εἷης φορητὸς οὐκ ἂν, εἰ πράσσοις καλῶς.
- [972] [Προμηθεύς]: ὦ μοι.
- [973] [Ἑρμῆς]: ὦ μοι; τόδε Ζεὺς τοῦπος οὐκ ἐπίσταται.
- [974] [Προμηθεύς]: ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος.
- [975] [Ἑρμῆς]: καὶ μὴν σύ γ' οὐπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι.
- [976] [Προμηθεύς]: σὲ γὰρ προσήδων οὐκ ἂν ὄνθ' ὑπηρέτην.

[977] [Ἑρμῆς]: ἔρεῖν ξοικας οὐδὲν ὦν χρήζει πατὴρ.

[978] [Προμηθεύς]: καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἂν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν.

[979] [Ἑρμῆς]: ἔκερτόμησας δὴθεν ὥς παῖδ' ὄντα με.

[980] [Προμηθεύς]: οὐ γὰρ σὺ παῖς τε κἄτι τοῦδ' ἀνούστερος

[981] εἰ προσδοκᾷς ἔμοῦ τι πεύσασθαι πάρα;

[982] οὐκ ἔστιν αἴκισμ' οὐδὲ μὴχάνημ' ὅττω

[983] προτρέψεταιί με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε,

[984] πρὶν ἂν χαλασθῇ δεσμὰ λυμαντήρια.

[985] πρὸς ταῦτα ῥιπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσά φλόξ,

[986] λευκοπτέρω δὲ νιφάδι καὶ βροντήμασι

[987] χθονίοις κυκᾶτω πάντα καὶ ταρασσέτω.

[988] γνάμψει γὰρ οὐδὲν τῶνδέ μ' ὥστε καὶ φράσαι

[989] πρὸς οὗ χρεῶν νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος.

[990] [Ἑρμῆς]: ὄρα νυν εἴ σοι ταῦτ' ἄρω γὰ φαίνεται.

[991] [Προμηθεύς]: ὥπται πάλαι δὴ καὶ βεβούλευται τάδε.

[992] [Ἑρμῆς]: τόλμησον, ὦ μάταιε, τόλμησόν ποτε

[993] πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν,

[994] [Προμηθεύς]: ὀχλεῖς μάτην με κῦμ' ὅπως παρηγορῶν.

[995] εἰσελθέτω σε μήποθ' ὥς ἐγὼ Διὸς

[996] γνώμην φοβηθεὶς θηλύνους γενήσομαι,

[997] καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα στυγούμενον

[998] γυναικομίμοις ὑπτιάσασιν χερῶν

[999] λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε τοῦ παντὸς δέω.

- [1000] [Ἑρμῆς]: λέγων | ξοίκα πολ' | ἀ καὶ | μάτην | ἐρεῖν·
- [1001] | τέγγη | γὰρ οὐδὲν οὐδὲ | μαλ' | θάσση | λιταῖς |
- [1002] | ἐμαῖς· | δακῶν | δὲ | στόμιον | ὥς | νεοζυγῆς |
- [1003] | πῶλος | βιάζη | καὶ | πρὸς ἡνίας | μάχη· |
- [1004] | ἀτὰρ | σφοδρύνῃ | γ' | ἀσθενεῖ | σοφίσματι· |
- [1005] | αὐθαδία | γὰρ τῷ | φρονοῦν | τι μὴ | καλῶς |
- [1006] | αὐτὴ | καθ' αὐτὴν οὐδενὸς | μεῖζον | σθένει· |
- [1007] | σκέψαι | δ', ἐὰν | μὴ τοῖς | ἐμοῖς | πεισθῆς | λόγοις, |
- [1008] | οἶός | σε χεῖμων | καὶ | κακῶν | τρικυμία |
- [1009] | ἔπεισ' | ἄφυκτος· | πρῶτα μὲν | γὰρ ὀκρίδα |
- [1010] | φάραγγα | βροντῇ | καὶ | κεραυνία | φλογὶ |
- [1011] | πατὴρ | σπαράξει | τήνδε, καὶ | κρύψει | δέμας |
- [1012] | τὸ σόν, | πετραία | δ' ἀγκάλη | σε βαστάσει· |
- [1013] | μακρὸν | δὲ μήκος | ἐκτελευτήσας | χρόνου |
- [1014] | ἄψορον | ἥξεις εἰς | φάος· | Διὸς | δέ τοί |
- [1015] | πτηνὸς | κύων, | δαφεινὸς αἰετός, | λάβρως |
- [1016] | διαρταμήσει | σώματος | μέγα | ῥάκος, |
- [1017] | ἄκλητος | ἔρπων | δαιταλεὺς | πανήμερος, |
- [1018] | κελαινόβρωτον | δ' ἥπαρ | ἐκθoinήσεται· |
- [1019] | τοιοῦδε | μόχθου | τέρμα | μή τι προσδόκα, |
- [1020] | πρὶν ἂν | θεῶν | τις διὰ | δοχος | τῶν σῶν | πόνων |
- [1021] | φανῇ, | θελήσῃ | τ' εἰς | ἀναύγητον | μολεῖν |
- [1022] | Ἄϊδην | κνεφαῖά τ' ἀμφὶ | Ταρτάρου | βάθη· |

- [1023] πρὸς ταῦτα βούλευ· ὥς ὅδ' οὐ πεπλασμένος
- [1024] ὁ κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος
- [1025] ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα
- [1026] τὸ Δῖον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ· σὺ δὲ
- [1027] πάπταινε καὶ φρόντιζε, μηδ' αὐθαδίαν
- [1028] εὐβουλίας ἀμείνον' ἡγήσῃ ποτέ.
- [1029] [Χορός]: ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται
- [1030] λέγειν. ἄνωγε γάρ σε τὴν αὐθαδίαν
- [1031] μεθέντ' ἔρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.
- [1032] πιθοῦ· σοφῷ γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν.
- [1033] [Προμηθεύς]: εἰδότι τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας
- [1034] ὅδ' ἐθῷ υἱεν· πάσχειν δὲ κακῶς
- [1035] ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν οὐδὲν ἀεικές.
- [1036] πρὸς ταῦτ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μὲν
- [1037] πυρὸς ἀμφίκης βόστρυχος, αἰθῆρδ'
- [1038] ἐρεθιζέσθω βροντῇ σφακέλωτ'
- [1039] ἀγρίων ἀνέμων· χθόνα δ' ἐκ πυθμένων
- [1040] αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι,
- [1041] κύμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ
- [1042] συγχώσειεν τῶν οὐρανίων
- [1043] ἄστρον διόδους· εἷς τε κελαινὸν
- [1044] Τάρταρον ἄρδην ῥίψειε δέμας
- [1045] τοῦμὸν ἀνάγκης στερραῖς δίναις·

[1046] πάντως | ἐμέ γ' οὐ | θανατῶ|σει.

[1047] [Ἑρμῆς]: τοιάδε | μέντοι | τῶν φρενο|πλήκτων|

[1048] βουλεύ|ματ' ἔπη | τ' ἔστιν ἄ|κοῦσαι.

[1049] [Ἑρμῆς]: τί γὰρ ἐλ|λείπει | μὴ παρα|παίειν|

[1050] [Ἑρμῆς]: ἡ τοῦδ' | εὐχή; | τί χαλᾷ | μανιῶν;|

[1051] ἀλλ' οὖν | ὑμεῖς | γ' αἱ πη|μοσύναις|

[1052] συγκά|μνουσαι | ταῖς τοῦ|δε τόπων|

[1053] μετὰ ποι | χωρεῖτ' | ἐκ τῶν|δε θεῶς,

[1054] μὴ φρένας | ὑμῶν | ἡλιθι|ώση|

[1055] βροντῆς | μύκημ' | ἀτέρα|μνον.

[1056] [Χορός]: ἄλλο τι | φώνει | καὶ παρα|μυθοῦμ'|

[1057] ὅ τι καὶ | πείσεις· | οὐ γὰρ | δῆ που|

[1058] τοῦτό γε | τλητὸν | παρέσυ|ρας ἔπος·|

[1059] πῶς με κε|λεύεις | κακότητ' | ἄσκεῖν;|

[1060] μετὰ τοῦδ' | ὅ τι χρῆ | πάσχειν | ἐθέλω·|

[1061] τοὺς προδό|τας γὰρ | μισεῖν | ἔμαθον,

[1062] κοῦκ ἔ|στι νόσος|

[1063] τῇσδ' ἦν|τιν' ἀπέ|πτυσσα μᾶλ|λον.

[1064] [Ἑρμῆς]: ἀλλ' οὖν | μέμνησθ' | ἀγὼ | προλέγω|

[1065] μηδὲ πρὸς | ἄτης | θηρα|θειῖσαι|

[1066] μέμψη|σθε τύχην, | μηδέ ποτ' | εἵπηθ'|

[1067] ὥς Ζεὺς | ὑμᾶς | εἰς ἀπρό|οπτον|

[1068] πῆμ' εἰ|σέβαλεν· | μὴ δῆτ' | αὐταῖδ'|

[1069]	ὁμᾶς	αὐτάς.	εἰδυῖ	αι γὰρ			
[1070]	κούκ	ἐξαίφνης	οὐδὲ	λαθραίως			
[1071]	εἰς	ἀπέ	ρατον	δίκτυον ᾄτης			
[1072]	ἐμπλεχ	θήσεσθ'	ὕπ'	ἀνοί	ας.		
[1073]	[Προμηθεύς]: καὶ μὴν						
[1074]	χθῶν	σεσά	λευται.				
[1075]	βρυχία	δ'	ήχῳ	παραμυ	κᾶται		
[1076]	βροντῆς,	ἔλικες	δ'	ἐκλάμ	πουσι		
[1077]	στεροπῆς	ζάπυροι,	στρόμβοι	δὲ	κόνιν		
[1078]	εἰλίσ	σουσι.	σκιρτᾶ	δ'	ἀνέμων		
[1079]	πνεύματα	πάντων	εἰς ἄλ	ληλα			
[1080]	στάσιν	ἀν	τίπνουν	ἀποδει	κνύμενα.		
[1081]	ξυντετά	ρακται	δ'	αἰθῆρ	πόντῳ.		
[1082]	τοιᾶδ'	ἐπ'	έμοι	ρίπη	Διόθεν		
[1083]	τεύχου	σα φόβον	στείχει	φανερῶς.			
[1084]	ὦ	μη	τρὸς	έμῆς	σέβας, ὦ	πάντων	
[1085]	αἰθῆρ	κοινὸν	φάος	εἰλίσσων,			
[1086]	έσορᾶς	μ'	ὥς	ἔκ	δικα	πά	σχῳ.